

Summa Concionum.

causam capter ad perdendum. 520. 80
Magister scimus. Volunt Magistri nomine Christum pignora ad respondendum. 69. 57.
Non enim respicis personam hominum. Quamvis isti essent mendaces, in hoc tamen vere loquuntur. Deus enim non est acceptor personarum. 36. 21. Et hoc valde necessarium est in Principe, ac iudice. 479. 89. 90
Licet censum dari Casari, an non? Hoc est, sunt solvenda tributa: Hoc quaerunt à Christo, occasionem quaerentes eum arguendi erga populum, sunt enim tributa populis valde odiosa. 603. 92. 93. Et omne gaudium à populis excludunt. 609. 21
Quid me tentatis hypocrite? Multa vitia habebant Pharisei, & inter omnia, peculiariter invehitur Christus in hypocrisim, tanquam vitium super omnia detestabile. 395. 38. 39. 40. & 414. 12. 13. 14
Cujus est haec imago? In illo denario nihil aliud requirit Dominus, nisi Casaris imaginem; quia in auro, & argento, in ceteris bonis temporalibus nihil aliud habent Principes nisi quandam imaginem, cum in eis nihil sit solidum, ac firmum. 159. 122. 145. 246
Qua sunt Casaris Casari, qua sunt Dei Deo. Deo peculiaris honos debitus, est tribuendus, qui inter ipsam divinam maiestatem, & humanam creaturam non est dimidiandus. 433. 19. 20. & 496. 75

Dominica XXIII. post Pentecosten. Matth. 9.

Ecce Princeps unus accessit, & adorabat eum. De hoc vide cap. 19

Dominica XXIV. post Pentecosten. Matth. 24.

Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant. Ab occasione peccati omnino fugiendum 531. 54. Et peccatum etiam, quod pullulat ex conversatione, iniquo-

rum à sua radice est amputandum. 581. 72. 73. & 582. 74. 75
Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes. Ut homo habeat caelestia; fugiat terrena, & pro nihilo habeat ea. 274. 46. 47. 48. & 399. 58. & 531. 58. 59
Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes. Quomodo praecipit Christus, ut homo omnia sua bona relinquat; pro animae salute omnia temporalia contemnenda. 469. 36. 37. 38
Et qui in caelo est, non descendat tollere aliquid de domo sua. Qui enim mundum semel relinquit, non iterum regrediatur ad quae semel reliquit. 536 84. 85. 86
Orate, ne non fiat fuga vestra hyeme. In tanta tribulatione jubet ad orationem confugere; valde enim efficax est. 18. 78. & 404. 92. & 458. 45. & 557. 6
Erunt tribulatio magna. Sed quare Deus tantam tribulationem, & pressuram permittit? Deus enim suos mediis laboribus ad caelestia ducit. 349. 69. 70. & 448. 98
Sed propter electos breviantur dies illi. Propter justos Deus multa bona concedit. 174. 202. 203. & 318. 78
Sed propter electos breviantur dies illi. Habet Deus de suis electis magnam providentiam. 442. 70 71. 79
Ubi fuerit corpus, ibi congregabuntur & aquila. Per aquilas intelliguntur iusti; sed quomodo post tot labores, ac persecutiones iusti dicuntur aquilae, & non servi timidi. Virtus maximè probatur, & corroboratur persecutione. 301. 219. 220. 236. & 308. 8. & 149. 71
Ubi fuerit corpus, ibi congregabuntur & aquila. Seu ut est in Graeco, ubi fuerit cadaver. Et cur in tanta gloria Christus Dominus se appellat cadaver? quia gloria ejus, ac maiestas à cruce, & morte. 101. 216. & 150. 75. & 166. 175. 176
 Vide multa de hoc in Indice, verb. *Cruce*.

LOCA

LOCA SACRÆ SCRIPTURÆ quæ hoc secundo Tomo explanantur.

VETUS TESTAMENTUM.

Ex Genesi.

CAP. I.
n. 2.

TENEBRÆ erant super faciem abyssi, & spiritus Domini ferebatur super aquas. cap. 1. num. 141. 5. Factum est vespere, & mane dies unus. 3. 2. 9. Congregentur aquæ

quæ sub cælo sunt in locum unum, & appareat arida. 19. 72. & 24. 98

11. Germinet terra herbam virentem, & facientem semen. 17. 70. & 19. 8. & 21. 98
12. Protulit terra herbam virentem, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem juxta genus suum. 3. 235
14. Dixit Deus: Fiant duo luminaria magna; luminare majus, ut præseter diei, & luminare minus, ut præseter nocti. 11. 89. 98
20. Producant aquæ reptile animæ viventis, & volatile super terram. 390. & 11. 98
22. Benedixitque Deus, dicens: Crescite, & multiplicamini, replete aquas maris; avesque multiplicentur. 8. 75
25. Fecit Deus bestias terræ juxta species suas, & jumenta, & omne reptile terræ. 17. 68. 69
27. Factus est homo in animam viventem. 3. 7
2. 1. Igitur perfecti sunt cæli, & omnis ornatus eorum.
2. Requievit ab universo opere, quod patraverat. 5. 87
6. Nondum Dominus pluerat super terram. 6. 103
7. Inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viventem. 3. 7. 96
17. In quacunque die comederitis, morte moriemini. 3. 304
18. Non est bonum hominem esse solum, faciamus ei adiutorium simile sibi. 3. 94
3. 3. De fructu ligni, quod est in medio Paradisi, præcepit nobis ne comederemus. 18. 33
4. Nequaquam moriemini. 25. 15
5. In quacunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri, & eritis sicut dii scientes, bonum & malum. 5. 263
7. Cum audissent vocem Domini deambulantis ad auram post meridiem. 14. 118. & 6. 124

15. Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius, ipsa conteret caput tuum. 17. 8. & 2. 51
16. Sub viri potestate eris. 24. 64. & 16. 6
17. Maledicta terra in opere tuo. 3. 143. 134
19. Pulvis es, in pulverem reverteris. 16. 22. 27. 28
24. Et collocavit ante Paradisum Cherubim, & flammæum gladium. 2. 33
4. 2. Fuit Abel pastor ovium, & Cain agricola. 10. 105
3. Genuit ad imaginem, & similitudinem suam, & vocavit nomen ejus Seth. 11. 155
11. Nunc igitur maledictus eris super terram. 3. 134
14. Ecce ejicis me hodie à facie terræ, ero vagus, & profugus in terra. 4. 64
23. Dixit Lamech uxoris suis Adæ, & Sellæ: Audite vocem meam uxores Lamech, occidi virum. 13. 29
26. Iste cepit invocare nomen Dñi. 11. 157. & 3. 5
5. 22. Ambulavit Enoch cum Deo, & non apparuit. 2. 15
6. 5. Videns Deus quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio hominis intenta esset ad malum. 5. 258
11. Mense secundo rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cæli apertæ sunt. 17. 64
8. 2. Odoratus est Dominus odorem suavitatis, & ait: nequaquam ultra maledicam terræ. 6. 10.
10. Noë obtulit holocaustum. 1. 16
7. 11. Nequaquam ultra maledicam terræ, propter homines, sensus enim, & cogitatio mali cordis in malum prona sunt. 11. 50
9. 9. Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos, quod non erit ultra aquæ diluvii. 22. 24
12. Hoc est signum fœderis quod do inter me & vos. 1. 16
5. Maledictus Chanaan, servus servorum erit fratribus suis. 1. 12
10. 9. Nemrod robustus venator coram Domino, fuit autem principium ejus Babylonia. 11. 121
12. Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui. 8. 1. 39
13. Sublata est mulier in domum Pharaonis. 24. 45
17. Flagellavit Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum ejus 2. 66
13. 16. Non eos poterat capere terra, ut habitarent simul. 17. 20
8. Ne quæso sit jurgium inter me, & te, inter pastores meos, & pastores tuos, fratres enim sumus, recede à me obsecro. 26. 75
14. Dixit Dominus ad Abraham; postquam divisus est ab eo Lot, leva oculos tuos, & omnem terram, quam conspicias tibi dabo. 10. 133
16. Faciam semen tuum sicut pulverem terræ. 11. 20

14. 14

Loca S. Scripturæ.

14. Numeravit expeditos vernaculos suos trecentos decem, & octo, & persecutus est eos. 3. 250
15. 1. Ego merces tua magna nimis. 10. 248
5. Numeras stellas si potes, sic erit semen tuum. 11. 85
6. Credidit Abraham Deo. 2. 137. & 6. 53
10. Qui tollens universa hæc dividit ea per medium, aves autem non dividit. 11. 88
12. Horror magnus, & tenebrosus invasit eum. 3. 287. & 1. 83
13. Scito prænosces quod peregrinum futurum sit semen tuum. 3. 286
18. In illa die pepigit Dominus fœdus cum Abraham, dicens, semini tuo dabo terram hanc à fluvio Ægypti, usque ad fluvium magnum Euphratem. 26. 16
18. 1. Apparuit ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi in ipso fervore diei. 5. 94
3. Domine, si inveni gratiam in oculis tuis, ne transeas servum tuum. 20. 31
9. Dixit autem Dominus ad Abraham, quare risit Sara. 16. 6
19. 1. Veneruntque duo Angeli Sodomiam, quos cum vidisset, Lot, surrexit, & ivit obviam eis, & adoravit pronus in terram. 15. 17
25. Subvertit civitates has, & omnem circa regionem. 25. 62
20. 3. Venit Dominus nocte per somnium. 4. 35. 54
4. Et ait, Domine, num gentem ignorantem, & justam interficies? 2. 67
21. 1. Visitavit Dominus Saram sicut promiserat, concepit, peperitque filium in senectute sua. 26. 49
13. In Isaac vocabitur tibi semen, sed & filium ancillæ faciam in gentem magnam. 6. 32
18. 1. Aperuitque oculos ejus Deus, qui videns puteum aquæ abiit, implevit utrem, deditque puero bibere. 3. 221
22. 1. Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis Isaac & offeres eum in holocaustum. 3. 268. & 5. 96
10. Atripuit gladium, ut immolaret filium. 10. 227
12. Non extendas manum super puerum. 3. 96. & 27. 31
17. Quia fecisti hanc rem, & non peperisti filio tuo Isaac propter me, in femine tuo benedicentur omnes gentes. 4. 287
22. Deus providebit sibi victimam holocausti. 16. 17
24. 4. Puella, cui dixeris, Inclina hydriam tuam ut bibam, & illa responderit, bibe, quin & camelis potum dabo. 11. 84. & 29. 17
5. Si mulier noluerit venire mecum, 1. 70
17. Quin & camelis tuis aquam dabo. 5. 107
28. Currit itaque puella, & nunciavit in domum matris suæ. 5. 243
33. Non comedam donec loquar cunctos, sermones meos. 5. 264
25. 6. Filiis concubinarum largitus est munera, & separavit eos ab Isaac, dum adhuc ipse viveret. 8. 139. & 16. 41
26. 7. Cum interrogaretur à viris loci illius super uxore sua, respondit, soror mea est. 29. 28
15. Invidentes ei Palæstini omnes puteos, quos foderunt servi patris illius Abraham, obstruxerant implente humo. 14. 70
27. 1. Senuit Isaac & caligaverunt oculi ejus. 10. 203
3. Sume armæ tuæ, & egredere foras, cumque aliquid apprehenderit, fac mihi inde pulmentum. 17. 49
13. In me sit ista maledictio filii mei, audi tantum vocem meam. 10. 64
27. Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Deus. 5. 128. & 10. 156. & 11. 152. & 16. 29
37. Dominum tuum illum constitui, & omnes fratres ejus servituti illius subjegavi. 17. 18
28. 22. Vidit in somnis scalam stantem super terram & cacumen illius tangens cælos, & Dominum innixum scalæ. 10. 47. 119. & 17. 71
17. Verè Dominus est in loco isto. 15. 31
18. Pavensque Jacob, quam terribilis est, inquit, locus iste. 7. 14
29. 10. Quam cum vidisset Jacob, & sciret consobrinam suam, amovit lapidem, quo puteus claudebatur, & ad aquam grege osculatus est eam. 6. 17
27. Imple hebdomadam dierum hujus, & hanc quoque dabo tibi. 1. 5
31. Dominus aperuit vulvam ejus, sterili sorore permanente. 6. 33. 47
30. 8. Comparavit me Dominus cum sorore mea, & invalui. 3. 42
31. 36. Tumens Jacob cum jurgio, ait, quam ob causam meam, & ob quod peccatum meum exarsisti in me, scrutatus es omnem supellectilem meam. 3. 307
37. Quid invenisti de cuncta substantia tua, pone hic coram fratribus meis, & fratribus tuis. 13. 74
39. Arietes gregis tui non comedi, nec capum à bestia ostendi tibi, ego damnum omne redderam tibi. 5. 73
32. 1. Fuerunt ei obviam Angeli Dei, quos cum vidisset dixit castra Dei sunt hæc. 14. 55
5. Habeo boves & asinos, & oves, & servos, & ancillas, mittoque nunc legationem ad Dominum meum ut inveniam gratiam. 5. 134
24. Ecce vir luctabatur cum eo usque mane. 7. 14. & 8. 109
26. Dimitte me, jam enim abscondit aurora. 22. 62
28. Nequaquam, inquit, Jacob appellabit nomen tuum, sed Israel, & tetigit nervum femoris ejus. 11. 47
30. Qui benedixit ei in eodem loco. 10. 156
33. 19. Centum agnis à filiis Homor patris Sichem. 5. 36
20. Erexitque altare, & invocavit super illud fortissimum Deum Israel. 5. 38
34. 2. Adamavit eam & rapuit, & dormivit cum illa, vi opprimens virginem, ibid.
35. 8. Mortua est Debora nutrix Rebecca, & sepulta est ad radices Bethel subter quercum, vocatumque est nomen loci illius quercus fletus. 12. 15
24. Dictum est, major serviet minori. 12. 53
26. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syriae. 11. 120
35. Appellavit Benjamin; id est filium dextræ. 16. 25
37. Hæc sunt generationes Jacob, Joseph cum se decem esset annorum. 14. 69
2. Jacob diligebat Joseph super omnes filios suos. 12. 3. 298. & 12. 26
3. Accusavit fratres suos apud patrem crimine pessimo. 2. 17
7. Putabam nos ligare manipulos in agro, & quasi confurgere manipulum meum, vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. 27. 32
11. Oderant eum fratres sui, & invidabant ei. 10. 80.
32. Tulerunt tonicam ejus, & in sanguine hædæ tinxerunt

Loca S. Scripturæ.

- tinxerunt eam, mittentes qui ferrent ad patrem. 19. 18
35. Congregatis autem cunctis liberis ejus, ut lenirent patris dolorem, noluit eum consolationem accipere. 3. 218
38. 20. M. sit Judas hædum per pastorem Odollamitidem. 2. 121
25. Misit ad focum suum dicens de viro, cuius hæc sunt, concepi, cognosce cujus sint, annulus, armilla, & baculus. 3. 95.
26. Qui agnus muneribus, ait, justior est me. 10. 176
39. Instante autem partu apparuerunt gemini utero, atque in ipsa effusione infantium unus protulit manum. 6. 73
40. 19. Suspendet te in cruce. 3. 206
41. 1. Post duos annos vidit Pharaon somnium. 24. 72
39. Quia Deus ostendit tibi omnia, quæ locutus es, nunquid sapienterem & consimilem tui invenire poterò. 8. 51
42. 9. Quasi ad alienos durius loquebatur, & ait ad eos, exploratores estis. 5. 65
36. Abique liberis me esse fecistis Joseph non est super, Simon tenetur in vinculis, Benjamin auferis. 29. 13
37. Duos filios meos interfice si non redoxero, cum tibi. 7. 50
43. 8. Mitte puerum ut proficiscatur, & possimus vivere, ne moriamur nos, & parvuli nostris ibid.
26. Igitur ingressus est Joseph domum suam, obruleruntque ei munera tenentes in manibus suis & adoraverunt eum proni in terram. 12. 69
32. Illicitum est Ægyptios comedere cum Hebræis. 5. 14
34. Biberunt, inebriati sunt. 1. 124
45. 4. Ego sum frater vester Joseph. 10
26. Quo audito quasi de gravi somno exiguans, tamen non credebatur eis. 3. 279
46. 27. Omnes animæ domus Jacob, quæ ingressæ sunt. 3. 11
48. 10. Oculi Israël caligabant præ nimia senectute, videre non poterat. 10. 203
22. Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de mano Amorihæi in gladio, & arcu meo. 3. 2. & 5. 44
49. 1. Congregamini, ut annunciem quæ ventura sunt vobis in diebus novissimis. 8. 17. & 3. 144
20. panis pinguis præbens delicias regibus. 6. 39
24. Sedit in forti arcus ejus, & dissoluta sunt vincula brachiorum ejus, & manuum illius per manus potentis Jacob. 19. 99
25. Vidit requiem quod esset bona, & supposuit humerum suum. 10. 224
50. 1. Joseph irruit super faciem ejus, & plorans deosculatus est eum. 23. 60
16. Pater tuus præcepit nobis antequam moreretur ut hæc verbis illius tibi diceremus; obsecro obliviscaris scelera fratrum tuorum. 14. 104
- Ex Exodo.*
- Cap. 1. Omnes animæ quæ ingressæ sunt in Ægyptum, septuaginta. 3. 11
10. Venite sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicentur, & si ingruerit contra nos bellum, ne addatur inimicis nostris. 8. 74
17. Timuerunt obsterices Domini, & non fecerunt juxta præceptum regis. 5. 202
2. 10. Vocavit nomen ejus Moysen, dicens; quia de aqua tui eum. 3. 13
11. Cum videret Ægyptium facientem injuriam Hebræo interfecit. 7. 116
12. Mortuum Ægyptium abscondit fabulo. 11. 28. & 23. 68
16. Venerunt ad hauriendam aquam, & impletis canalibus ad aquam cupiebant greges patris sui, & supervenerunt pastores. 56
3. 1. Cumque minallet gregem ad interiora deserti. 5. 219
2. Apparuit ei Dominus de flamma ignis, de medio rubi. 1. 160. & 16. 93. & 17. 5
3. Vadam & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. 3. 46
5. Ne approbites huc, solve calcamenta de pedibus tuis. 1. 30
4. 3. Quid est, quod tenes in manu tua? Respondit: Virga; dixitque ei Dominus: Projice eam in terram, projecit; & versa est in colubrum. 24. 112
10. Non sum eloquens ab heri, & nudius tertius, ex quo cepisti loqui ad servum tuum. 5. 109. & 7. 12
15. Ostendens quid agere debeatis. 3. 210
18. Abiit Moyses, & reversus est ad Sethi socerum suum, & dixit ei, vadam & revertar ad fratres meos. 20. 22. & 23. 62
20. Tulit Moyses uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum, & reversus est in Ægyptum. 22. 14
31. Audiens populus adoravit Dominum. 2. 115
7. 1. Dixit Dominus ad Moysen: Ecce constitui te Deum Pharaonis, & Aaron frater tuus erit Propheta tuus. 3. 29. & 5. 15. & 8. 39. & 10. 134. & 64. 21. 102. & 22. 23
2. Tu loqueris ei omnia, quæ mando tibi, & ille loquetur ad Pharaonem. 10. 64. & 13. 29
5. Et scient Ægyptii: quia ego sum Dominus, qui extendi manum meam super Ægyptum. 22. 82
10. Tuli itaque Aaron virgam coram Pharaone, & servus ejus, quæ versa est in colubrum. 2. 47
19. Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Ægypti, & super fluvios eorum, & super rivos. 22. 93
22. Induratum est cor Pharaonis, & non vult dimittere populum. 2. 115. & 27. 8
8. 9. Dixitque Moyses ad Pharaonem: constitue mihi tempus quando deprecet pro te. 14. 77
19. Dixerunt malefici: Dignus Dei est hic. 3. 23
24. Venit musca gravissima, in domos Pharaonis, & servorum ejus, & in omnem terram Ægypti, corrupta est terra hujusmodi muscis. 5. 57
9. 2. Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi. 19. 88
29. Cum egressus fuero de urbe, extendam palmas meas ad Dominum, & cessabunt tonitrua. 5. 218
10. 1. Dixit Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem; ego enim induravi cor ejus, ut faciam signa mea hæc in eo. 11. 62
17. Peccavi in Dominum Deum vestrum, & in vos sed nunc dimitte peccatum mihi hæc vice, & rogare Dominum Deum vestrum. 16. 17. & 22. 72
26. Cuncti greges pergam nobilicam, nec ungula remanebit. 3. 266. & 11. 184
1. 11. Adhuc plaga una tangam Pharaonem, & post hæc dimittet vos, & ire compellet media nocte. 16. 74
12. 6. Immolabitque eum universa multitudo filiorum Israel. 5. 42
9. Caput eum in cestinis vorabit, 7. 208
13. Erit autem sanguis vobis in signum in aedibus, in quibus eritis: & videbo sanguinem, & transibit. 3. 122
21. Vocavit Moyses omnes seniores filiorum Israel. 11. 13. 4. Hodie